SVOBODA  СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. CII. No. 59. JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, MARCH 29, 1995. CENTS 50 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК СЕРЕДА, 29-го БЕРЕЗНЯ 1995 р. Ч. 59. РІК CII.

ПАРЛЯМЕНТАРНА ГРУПА „ДЕРЖАВНІСТЬ" ЗАСУДЖУЄ РІШЕННЯ КПУ

Київ (Р. Р.). — Тут у вівторок, 21-го березня, депутатська група „Державність" засудила рішення 2-го З'їзду КПУ, який проходив під зазначенням в дужках, що це 3-ий З'їзд КПУ-КПСС.

Депутати з групи „Державність" у своїй заяві нагадують, що фракція комуністів в українському парляменті має близько 100 депутатів, які вже не раз довели, що не мають будь-якої життєздатної програми і що сьогоднішня скрута є наслідком чергового комуністичного експерименту над українським народом, оскільки вони досі блькокують економічні реформи, посідаючи високі становища в усіх структурах влади.

„Комуністична Партія України як складова КПСС, спрямована спецслужбам сусідньої держави і використовувана як антидержавна сила, загрожує національній безпеці України, а тому повинна бути знята з реєстрації Міністерством Юстиції згідно з чинним законодавством", — сказано у заяві групи „Державність".

Заява містить звернення до очолюваної Президентом Ради національної безпеки, Міністерства Юстиції та Генеральної прокуратури України з вимогою розглянути питання про правомірність існування КПУ, яка проголосила себе спадкоємцею КПСС, і вжити відповідні заходи до членів цієї партії, які провадять антидержавну, антиукраїнську діяльність.

СУДОВА РЕФОРМА БУДЕ ЗАВЕРШЕНА ДО 2,000 РОКУ

Київ (Р. Р.). — Тут 16-го березня міністер юстиції України Василь Онопенко повідомив, що на засіданні комісії випрацювання концепції судово-правної реформи в Україні вперше було обговорено проєкт концепції.

Учасники засідання висловили низку зауважень та пропозицій щодо формування судової влади. Були пропозиції не включати Конституційний суд України та третейські суди до єдиної системи судової влади.

Проєкт передбачає, що реформа судово-правної системи має бути завершена до 2,000 року. Підготовчий етап закінчиться у 1995 році, коли буде обрано Конституційний суд України. Для розгляду конфліктів між громадянами та органама державного управління плянується запровадити адміністративне судівництво. У 1996-98 роках передбачається створення нової системи судів, а на кінцевому етапі судово-правної реформи буде реформовано прокуратуру.

„Здійснення судово-правної реформи потребує зміцнення та чіткого визначення ролі Міністерства Юстиції України", — записано в концепції. У підпорядкування Міністерства Юстиції можливо буде передано слідчі органи, систему пашпортизації, віз і реєстрації тощо.

В. Перрі відвідає Київ

Київ. — На пресовій конференції у столиці України міністер оборони республіки Валерій Шмаров повідомив, що в кінці цього тижня Україну з дводенною візитою відвідає секретар департаменту оборони ЗСА Вілліям Перрі. Під час переговорів мова йтиме про фінансову допомогу З'єднаних Стейтів Америки. Гроші надійдуть згідно з домовленням про ядерне роззброєння України і їх буде використано для заповнення соціяльних потреб українських військовослужбовців.

В. Шмаров підкреслив, що обидві сторони повністю виконують свої зобов'язання в рамках договору Старт-1, і вивезення ядерної зброї в Росію здійснюється згідно зі встановленим порядком.

В. Шмаров також сказав, що під час своєї візити В. Перрі ознайомиться з Першотравневою дивізією, де тепер проходить демонтаж стратегічних ракет.

Разом з В. Перрі до Києва приїде велика група американських підприємців, які мають намір нав'язати контакти з підприємствами українського військово-промислового комплексу, щоб допомогти їм успішніше здійснювати конверсію.

М. Плав'юк мав розмову з Л. Кучмою

Київ (Н. П.). — 20-го березня ц. р. тут відбулася зустріч Президента України Леоніда Кучми з Миколою Плав'юком, колишнім Президентом УНР в екзилі, головою Проводу й Організації Українських Націоналістів. У дружній атмосфері обговорено ситуацію в Україні та світі. М. Плав'юк висловив ставлення ОУН до конфліктних взаємин між Верховною Радою України та Адміністрацією Президента. Він підкреслив, що започатковані економічні реформи вимагають стійкої і твердої влади, а не конфронтації між різними її галузями.

Президент України з увагою поставився до стурбованости української громадськости в Україні та за кордоном. Також М. Плав'юк наголосив, що дотепер не призначено міністра культури, є проблеми в Міністерстві Освіти.

Президент Л. Кучма повідомив про створення окремої комісії для вивчення проблеми вищих навчальних закладів, адже вони готують кадри, які, здобувши освіту, не можуть знайти професійного застосування.

Окремо обговорено складне становище українських Церков, що, зокрема, важливо напередодні запланованих відвідин Президента України до Ватикану й Туреччини.

М. Плав'юк наголосив на значенні одностайного рішення Верховної Ради і Президента в справі Криму, що знайшло належну оцінку народу України, а також у багатьох країнах світу.

Президент Л. Кучма виразно з'ясував питання конституції України, договору між Україною і Росією, проблему Чорноморської фльоти.

М. Плав'юк звернув увагу, що дотепер не поладнано справу офіційного статусу мазепинського клейноду-відзнаки президентів УНР в екзилі, переданих у 1992 році Президентові України, а також майна УНР в Европі, які повинні стати власністю української держави.

Президент Л. Кучма подякував М. Плав'юкові за відвертий обмін думками і відзначив, що: „це не остання наша зустріч".

ЧОРНОБИЛЬ ДАЛІ Є НЕБЕЗПЕКОЮ

Лондон. — Місцева преса інформує, що Чорнобиль відвідала тепер група західних науковців, серед яких були англійці, як також французи і німці. У звітуванні про їхню перевірку, яке стараються тримати в тайні, науковці дійшли до жахливого висновку, що небезпека для світу сьогодні є так актуальною, як була раніше. Вони стверджують, що кожної хвилини може наступити катастрофа рівна цій, що трапилася перед дев'яти роками тому, що пошкоджений реактор не є забезпечений відповідно, а високорадіяційний матеріял може з вибухом рознестися над цілою Европою. Цю Можливість однак затримується в тайні, бо західні держави все ще переговорюють з Урядом України щодо висигнування відповідної суми гроша Україні, щоб забезпечити споруди в Чорнобилі при помочі спеціялістів.

Теперішні досліди комісії науковців мали зосередитися на тому як забезпечити саркофаг четвертого реактора, але висліди їхніх відвідин у Чорнобилі показалися такі застрашаючі, що відкликано пресову конференцію, яка мала відбутися в Лондоні і Парижі у понеділок, 27-го березня, а учасників експедиції зобов'язано до мовчанки. Все ж алярмуючі вістки дісталися до загального відома і є гіршi, як можна було сподіватися. Комісія ствердила, що в саркофазі є 25.9 мільйонів кубічних стіп затруєних відпадків, в десять разів більше, як усі думали, а при цьому саркофаґ має щілини і може вкоротці розпастися. Те саме може статися з будівлею „Б", що має проводи, та різний виряд для ужитку реактора три і чотири. Ця будівля стоїть поміж двома реакторами, але після вибуху вона є в цілому захитана і комісія ствердила, що стовпи, які її підпирають тримаються тягар в п'ятеро більший, як їхня спроможність і можуть кожної хвилини запастися. Коли це станеться, увесь затруєний матеріял дістанеться у повітря або будівля впаде на реактор ч. 3, що все ще діє. Так чи інакше, над Европою висить небезпека нового нуклеарного нещастя.

„Український Історик" появляється в Україні

Ню Йорк (УІТ, О. Д.). — З нагоди ювілею 30-ліття „Українського Історика" і 30-ліття Українського Історичного Товариства появився в Україні передрук тому (І-4, 116-119, рік XXX) офіціозу УІТ, „Українського Історика". Крім того є запляновані в Україні інші монографічні видання й передруки з видавничої діяльности УІТ.

З відродженням української державности УІТ висилає в Україну на прохання наукових чинників і широкого кола інтелектуально заавансованих земляків багато примірників „Українського Історика" і інших публікацій. Видання УІТ поступають перш за все до університетів, бібліотек і інших наукових центрів. На тому полі співпрацює з УІТ член і представник у Києві, кандидат історичних наук Ігор Гирич, науковий співробітник Інституту української археографії НАН України. Є в пляні видавати паралельно „Українського Історика" в діяспорі й Україні на прохання представників наукових кіл в Києві й у Львові в цілі більшого масового поширення даного офіціозу УІТ та популяризування важніших проблем з широкого вахляра тематики української національної історіографії, в чому зацікавлений перш за все науковий світ та провідна верства в Україні.

Помер М. Шеремета, колишній секретар 70-го Відділу УНСоюзу

Джерзі Сіті, Н. Дж. — В неділю, 26-го березня ц. р., помер після довгої недуги Микола Шеремета, колишній секретар 70-го Відділу Українського Народного Союзу, Товариства „Український Клюб Поступовий" в Джерзі Сіті, Н. Дж.



Св. п. М. Шеремета

Народився М. Шеремета в 1911 році в селі Кінашів Рогатинського повіту. Прибув до Америки після Другої світової війни у 1951 році та відразу включився в українське громадське і союзове життя. В 1976 році він був вибраний секретарем 70-го Відділу УНСоюзу і на цьому пості доклав багато праці для приєднання нових членів та був обраний делегатом на ряд конвенцій УНСоюзу. В наслідок недуги він передав секретарство Відділу своїй доні Марійці Рут, яка була вибрана на цей пост у 1992 році. М. Шеремета був членом-основником кредитівки „Самопоміч", працював у батьківському кружку Школи Українознавства та був активним в організаціях Визвольного Фронту в Джерзі Сіті.

Покійний полишив у смутку дружину Параскевію та доні Стефанію Ледді, Марію Рут, Ірену Лащук, Петрусю Фляс і Оксану Кузишин з родинами та 12 внуків, як також брата Михайла і родину в Україні.

Родина та опечалена українська громада відпровадила св. п. М. Шеремету на вічний спочинок в середу, 29-го березня, з української католицької церкви свв. Петра і Павла в Джерзі Ситі на український православний цвинтар св. Андрея у Бавнд Бруку, Н. Дж.

ФОТОВИСТАВКА ПРО ЧОРНОБИЛЬ

Ню Йорк.—З нагоди 9-ої річниці Чорнобильської катастрофи Український Інститут Америки влаштовує виставку фотомонтажів Лорен Еллис, яка віддзеркалить не трільки катастрофу, але й тему загального занечищення довкілля. Виставка відкриється у п'ятницю, 31-го березня, від 6-ої до 9-ої год. вечора, і триватиме до 14-го квітня. Її можна буде оглянути щоденно, крім понеділків і вівтірка, 4-го квітня, від год. 2-ої по полудні до 6-ої вечора. Адреса УІА: 2 схід 79-та вул. в Ню Йорку, тел. (212) 288-8660.

В Ню Йорку проходить сесія із жіночих питань

Ню Йорк, Н. Й. — Як інформує референтка зовнішніх зв'язків СФУЖО Оля Ставнича, саме тепер проходить в Ню Йорку при ООН сесія Комісії статусу жінки у підготові до IУ Світової конференції жінок у Пекіні, що має відбутися у вересні.

Сесія, яка проходить від 15-го березня до 4-го квітня, заторкує ряд питань, що будуть темою нарад в Пекіні та в ній беруть участь крім референтки зовнішніх зв'язків ще інші представниці СФУЖО — Ірина Куровицька, яка рівночасно репрезентує Світовий рух матерів, і в тому самому характері Еля Процюк, Роксоляна Лозинська, Христя Навроцька і Дора Рак від Світового інформаційного зв'язку. З України є присутні тільки дві обсерваторки.

Уряд України не вислав своїх офіційних делегаток на цю сесію і їх заступають представники Місії Українок в ООН.

У зв'язку з цією важливою сесією появився ряд публікацій підготованих ЮНІСЕФ, тобто дитячим фондом при ООН, серед яких одна специфічно заторкує проблеми українських жінок і тим є незвичайно цікавою для всіх, що інтересуються тими питаннями. Брошура на 153 сторінках під назвою „Жінки і рід в державах, які тепер переходять зміни, з перспективи ЮНІСЕФ" має окремий розділ про ситуацію жінок в Україні, де подані цікаві інформації та порушено питання жіночого здоров'я в Україні, їхнього звання та зайняття, участи у питанні передшкілля, впливу оточення, убожества жінок і охорони молодих жінок перед насильствами. Все це дає дуже тверезу та не надто оптимістичну, з точки бачення жіночого руху, картину сьогоднішнього становища жінок в Україні. В загальному, брошура обговорює негативні впливи економічних перемін у Східній Европі на становище жінок, яке має також вплив на погіршення відношення чоловіків до жінок. Ціна брошури 14,95 дол. і її можна купити в книгарні ООН.

Рівночасно з участю в цій сесії, СФУЖО отримало повідомлення, що в Києві в днях 2-5-го червня плянується проведення міжнародної конференції під кличем „Жінка та демократія" у підготові до IУ Світової кон-

(Закінчення на стор. 3)

В АМЕРИЦІ

МИНУЛОГО ТИЖНЯ ОПУБЛІКОВАНО висліди наукової праці, в яких говориться про те, що пілюля, котру лікарі приписують на лікування обниження холестеролю є також допомічною в інших випадках. Виявляється, що пілюля-лік „сімвастатін" допомагає хворим на серцеві недуги пацієнтам — зменшує ризико серцевих атаків і в той спосіб зменшує потребу перебування пацієнтів у лікарні, що також значно обнижує видатки. Крім того, вживання „сімвастіну" це також зменшує потребу серцевих операцій обхідних стежок так званих „бай-пес" і „анджіопласті" — процедура, що відкриває забиті серцеві артерії.

ДО ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ ще залишилось півтора року, але число кандидатів, які пропонують свої послуги на це становище з дня на день збільшуються, зокрема зі сторони Республіканської партії. У неділю, 26-го березня, офіційно проголосив свою кандидатуру у президентських виборах 1996 року 44-річний муринський консерватист, Алан Кейс з Каліфорнії. Він є першим мурином, який конкретно запропонував свою кандидатуру республіканцям у теперішніх часах модерної політики. Хоча на думку аналітиків у нього немає можливости бути обраним, але його консервативні вартості моральности та відновлення родинного вогнища можуть мати прихильників.

З ТОГО ПРИВОДУ, що в суботу, 24-го березня, іракський суд засудив двох американців до восьмирічного ув'язнення Білий Дім почав ще більший дипломатичний тиск на Ірак, щоб їх звільнити. Американці Вілліям Барлун і Дейвид Даліберті обидва цивільні працівники в Кувайті помилково перейшли кордон Іраку в демілітаризаційній зоні між Іраком і Кувайтом з наміром відвідати приятелів. Два республіканські кандидати у президентських виборах 1996 року, сенатор Ричард Лугар і Патрик Бюкенан, уважають, що ЗСА повинні навіть ужити збройну силу, щоб присилувати Ірак звільнити цих двох американців. Одначе Уряд президента Білла Клінтона уважає, що через дипломатичні канали скоріше можна добитися успіхів.

НАЙНОВІШІ ГЕНЕТИЧНІ ПЕРЕВІРКИ І аналізи, котрі можуть передсказати чи людина є наражена на хворобу пістряка в майбутньому починають бути чим раз більш популярними, при чому гостро поділили науково-медичну громаду на два табори. Прихильники згаданих аналіз уважають, що люди мають право знати, бо в іншому випадку це буде етично їм в цьому відмовити. Вони також твердять, що особам, які мають у своєму організмі ракові гени можна допомогти частими перевірками та виявленням пістряка у початкових стадіях. Опоненти кажуть, що це все ще за рано вирішувати, бо то знаходиться тільки в стадії дослідів і абсолютно ніхто не знає наслідків чи буде це допоміжним чи шкідливим для пацієнтів, які знатимуть свою медичну майбутність.

У СУБОТУ, 24-ГО БЕРЕЗНЯ, нюйоркська поліція та агенти Спілки охорони і запобігань жорстокости супроти звірят виконали наскок-облаву у Бронксі на старий кінотеатр, де затримали 296 осіб і велику кількість кліток з пораненими півнями. Цей наскок був вислідом двомісячного таємного слідства про відкриття нового сезону цього жорстокого спорту — двобоїв півнів, який є дуже популярним і стягає сотні глядачів-учасників з Ню Йорку, Ню Джерзі, Пенсильванії, Вірджінії та Пуерто Ріко.

ЗГІДНО ЗІ СТАТИСТИКОЮ, 15-річна пізновечірня програма „Найт лайн" на телевізійній мережі Ей-Би-Сі з її коментатором Тедом Коппелом втішається небуденною популярністю серед глядачів. Аналітики уважають, що успішність програми є її серйозний підхід до політичних та інших новин, який дає змогу пересічному глядачеві зрозуміти дуже часто скомпліковані політичні потягнення чужоземних і своїх політиків.

ЧОРНИЙ РЕСПУБЛІКАНЕЦЬ КАНДИДУВАТИМЕ НА ПРЕЗИДЕНТА

Сан Дієґо, Каліф. — Виступаючи на зустрічі членів Асамблеї республіканців стейту Каліфорнія, 44-річний чорний республіканець Алан Лі Кіс повідомив, що має намір висунути свою кандидатуру на президента ЗСА.

Як пише „Ню Йорк Таймс", Асамблея об'єднує „Таких правих консервативів, як лише можна бути правим консерватистом у Каліфорнії, і Кіс безпомильно знайшов найкращу авдиторію для оприлюднення своєї заяви".

МІж іншим, А. Кіс сказав:„Хтось повинен був встати і підняти прапор. Занадто багато наших політичних діячів уникають говорити про речі, котрі визначають, хто ми і якими ми повинні стати.Ми не можемо більше йти за лідерами, для яких моральне обличчя країни є чимось другорядним. Запорукою миру і безпеки людства має стати передусім безпека зародку у материнському лоні".

А. Кіз народився в 1950 році в Ню Йорку, в 1972 році закінчив Гарвардський університет, а через декілька років там же захистив докторат.При президентові Рональдові Регенові А. КІс репрезентував ЗСА в Економічній раді ООН, відтак працював дорадником державного секретаря в питаннях міжнародних організацій.. Двічі, в 1988 і 1992 роках, він висував свою кандидатуру в Сенат , але обидва рази програвав. А. Кіз є глибоко вірюючим католиком, він батько трьох дітей.

Вашінгтонський стратег республіканців Вілліям Крістол прокоментував цю подію в такий спосіб: „Кандидатура А. Кіза виправдана історично і добра для передвиборчих дебат, однак його не висунуть".

Боснійські серби мобілізуються

Сарайєво, Босня-Герцеговіна. — Боснійсько-сербське пресове агентство повідомило, що Радован Караджіч, провідник боснійських сербів дав наказ про загальну мобілізацію населення у тих частинах Боснії, що знаходиться в їхніх руках. У своєму наказі Р.Караджіч говорить, що „загальна мобілізація населення є для того, щоб розгромити ворожий наступ"

Згідно з твердженнями офіційних чинників Організації Об'єднаних Націй, цей наказ Р. Караджіча є наслідком наступу мусульмансько-урядових військ у минулому тижні та зайняттям деяких місцевостей, що досі були в руках боснійських сербів. Крім того старшини миротворчих військ ООН перестерігають, що ситуація стає з дня на день більш напруженою.

Тим часом дипломати п'ятьох країн — Англії, Франції, Німеччини, Росії та ЗСА мають зустрітися в Лондоні для обговорення погіршення загальної ситуації в Боснії.

У СВІТІ

З'ЄДНАНІ Стейти Америки внесли лібійців Абделя Баскіта аль-Маджрігі і аль-Аміна Галіфа Фагімі до списку десяти найбільш небезпечних міжнародних злочинців, приділивши 4 міл. дол. нагороди для того, хто надасть будь-яку правдиву інформацію щодо трагедії 1988 року над шотляндським містом Локербі. Тоді, як відомо, мусульманські терористи знищили в повітрі американський літак з 270 пасажирами і членами залоги. А тим часом Ліга арабських держав звернулася до Ради безпеки ООН з вимогою скасувати міжнародні санкції проти Лібії, оскільки все більше виявляється, що Лібія непричетна до згаданої терористичної акції. Останні дані, зібрані спецслужбами арабських країн, дозволяють припускати, що вибух над Локербі організував Іран.

БЕЗВИСЛІДНО закінчилися переговори між Канадою і Европейським союзом у ділянці риболовства. Европейці пропонували переглянути квоти на промисел палтуса в користь країн ЕС і за рахунок Канади. Канадська сторона, погоджуючись на перегляд, намагалася переконати делегацію ЕС у тому, що мову треба вести про заходи збереження майже цілком знищених запасів цієї цінної риби, зокрема приєднатися до мораторію на виловлення палтуса, проголошеного Оттавою в односторонньому порядку. Европейці не зважили на аргументи Канади, наполягаючи на своєму і звинувачуючи канадську владу у протизаконному арешті еспанського риболовного корабля „Естой", залога якого виловлювала палтуса у міжнародних водах.

В КОПЕНГАҐЕНІ, данській столиці, поліція заарештувала Ґарі Ляvка, керівника Націонал-соціялістичного руху Данії. Декілька років підряд Г. Лявк мешкав у ЗСА і там провадив неонацистську пропаганду, зловживаючи американським лібералізмом в ділянці преси. Понад 800 поліцiянтів одночасно провели обшуки в мешканнях молодих прихильників Ґ. Лявка в різних частинах Німеччини. В останні роки Ґ. Лявк намагався організувати ширшу підтримку нацистському рухові в Німеччині з боку німців, що живуть за кордоном.

ГРОМАДЯНИН РОСІЇ, лідер таллінського Союзу російських громадян Пьотр Рожек дістав повідомлення від естонської поліції, що протягом 24 годин він мусить залишити межі республіки, оскільки його політичні виступи є антиконституційними, спрямованими проти державної незалежности Естонії. Лідер російської Ліберально-демократичної партії Владімір Жириновський надіслав телеграму президентові Естонії Леннартові Мері, в якій просить скасувати це рішення і дати можливість П. Рожеку, тобто ворогові естонської держави, далі займатися антиестонською пропаґандою.

У КИШИНЕВІ, столиці Молдови, всупереч офіційній заборони, відбулася демонстрація студентів, які протестували проти заміни у навчальних програмах вивчення румунської мови та історії на вивчення молдавської. Віцепрем'єр Георгє Ожоґ, керівник державної комісії, створеної для переговорів зі студентами, сказав у розмові з журналістами, що проблему легко було розв'язати, однак студенти волiють страйкувати і висувають все нові й нові вимоги. На думку молдавського віцепрем'єра, за спиною студентів стоять опозиційні прорумунські партії, які намагаються унеможливити процес політичної стабілізації, що розпочався в Молдові.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200

Бюро УНС у Вашінґтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Передплата на рік $55.00, на півроку-$32.00, на 3 місяці-$17.00.
Для членів УНСоюзу $30.00 річно. За кожну зміну адреси-$1.00.
Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Дилема Криму

Від хвилини проголошення незалежности України 24-го серпня 1991 року, а радше її відновлення, Київ борюкається з проблемою Криму, яка пов'язана ще й до того з питанням Чорноморської фльоти, що робить її ще більш акутною. Два парляменти і два Президенти України не те що не знайшли раціональної розв'язки цих пов'язаних справ, але скомплікували їх ще більше і майже смертельно зашморгнули собі мотуз на шиях.

Вже на самому початку було ясно, що питання Криму і Чорноморської фльоти слід було розмежувати, щоб Чорноморською фльотою не втягати у справу Криму Росії. Це була кардинальна помилка Леоніда Кравчука, наслідки якої у ще гострішому вигляді перейшли у спадок Леонідові Кучмі та другому парляментові. Не меншим політичним невіглаством був дозвіл на президентські вибори в Криму. Чей же можна і треба було передбачити марево комплікацій, які заіснують у наслідок такої конфліктної ситуації: уповноваження одного президента суперечитимуть уповноваженням другого, їх годі буде розв'язати у відсутності національної конституції, а конституція Криму, хоч і існує така, завжди мусить поступитися державним інтересам, навіть якщо їх нема чим боронити, хіба указами Президента і законодавством парляменту в Києві. Отже витворилась політична аномалія, в якій конституційний конфлікт перетворився у національно-політичну кризу.

Очевидно, що в такій ситуації не сиділа заклавши руки Москва. Працювала і працює вона, як завжди, єхидно, підступно, висилаючи у Крим своїх спеців від „мокрої роботи", гроші, міністеріяльних „дорадників", щоб ще більше звулканізувати ситуацію і довести до стану, в якому Мєшков і компанія „запросили б" російські війська на допомогу. Така тактика Москви має багато прецедентів, сягаючи й до визвольних змагань в нашій історії. І в той самий час не менш єхидно Москва деклямує про інтеґральність української території, про невтручання у внутрішні справи України, про шукання мирних доріг до розв'язки справи і т.д. До певної міри Росія мусить це робити, маючи чеченський боляк на карку і в цей спосіб замилювати очі світовій публічній опінії і західнім фінансовим колам, від яких очікує вона 9 біл. дол. у формі кредитів.

Можливо, що Верховна Рада України врешті збагнула цю гру Москви і її найманців у Криму і зареаґувала розсудливо, хоч із трирічним спізненням: вона скасувала конституцію Криму і його президентуру, як установу. Це правильний крок, бо, як уже сказано, такої аномалії, як два президенти в одній країні бути не може. Кримові сказано недвозначно — півострів є інтеґральною частиною України, яка не буде толерувати сваволі і пашківських волостей. До речі, вже найвищий час, щоб і амбасада України у Вашінґтоні довела до відома американської преси, що Нікіта Хрущов не „подарував" Крим Україні в 1954 році, а віддав його, бо Крим був завжди частиною України. А панове Мєшкови, Цекови й інші „ови", якщо не бажають втішатися ґарантованими Україною всіма правами національних меншин, хай „пакують манатки" і шукають собі пристановища за їхньою вподобою.

Небагато доброго зробила Верховна Рада України в її теперішньому складі, зокрема в ділянці економічних реформ, судівництва, бюрократичної чистки, боротьби з корупцією в урядових колах, зухвалля і непослуху на льокальних рівнях влади. Але її рішення в справі Криму слід привітати в надії, що вона й в інших справах почне себе регабілітувати.

Автори книжок і видавництва, які бажають, щоб про їхні книжкові видання були в щоденнику поміщені бібліографічні нотатки, вістки й огляди, повинні прислати до редакції „Свободи"разом з двома примірниками даного твору також і адресу, де таку публікацію можна набути, та її ціну.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — *Редакція.*

Петро Грицак

УКРАЇНСЬКА МОВНА КРИЗА

II

Характеристичним є, що вже почавши від Петра І, через Катерину II, Валуєва та царя визволителя (?) Олександра II, українська мова була заборонювана, а особливо їх колов окремий український правопис. На відміну від „Джінґісхана з телеграфом", як назвав Олександра II сам Герцен, Ленін, кажуть, дав українцям аж „дві" мови! (тобто формально погодився на існування окремої української мови). Але з типовою азіятською хитрістю та московським крутійством у „країні рад" зараз стали працювати над елімінацією української мови із щоденного життя, із середньої й вищої освіти, через русифікацію самої мови та систематичне нищення українського правопису.

Недавно частинно регабілітована буква „ґ" має довгу історію (довторювану навіть академіками, що повинні краще знати) як буква недавно „видумана", „націоналістична". Тут автор хоче згадати, що кілька місяців тому, при свідках, сам відкрив старовинний напис на славному цвинтарі у Крилосі коло Галича, де є виразно вживана буква „ґ" вже у 1571 році. Це було „за панування короля Зиґмунта Авґуста", що помер рік пізніше. „Зиґмунт" дуже виразно написано через „ґ". Як автор почув недавно, тепер предметом московського зацікавлення є також букви „ї" та „є". Це все зводиться до намагань зліквідувати „братню" українську мову через всякого роду неймовірне митарство та шахрайство, та зведення її до якоїсь „мінімови" чи дивоглядного діялекту.

Ці зусилля є тепер цілком актуальними, бо в добі демократії, в російському розумінні, все залежить від одвертої дискусії: чия візьме? Сам А. Солженіцин (можливий кандидат на нового російського царя) говорить у своїй статті про „Перебудову Росії" про українську мову, що вона є „повна польських і німецьких слів", а з його оточення чути, що вона — це „іспорчений рускій язик". Це не є тільки якась семантика. Мільйони українців у Росії не мають однієї правдивої, цілоденної школи.

Одначе для нас, українців у ЗСА, українська мова — це серце України! Якщо витиснути українську мову з ужитку — не стане українців, не буде України. Тому не даймо їй, українській мові знову здеґрадувати чи навіть цілком елімінувати. Те, чого на потрапили зробити большевики, тепер пробують провести „демократи" в ім'я ніби „демократичних реформ", охорони меншин та економічних конечностей, як більш актуальних реалій сьогоднішнього життя в Україні. Тут, очевидно, треба піти в якийсь протинаступ. В поїздках на Україну виявснювати різницю між двома мовами: рідною, українською, та російською, імперіяльною, яка після розпаду імперії зла втратила своє значення як світова мова „соціялізму" (на рівні з англійською). Треба більше звертати увагу на курси українознавства в областях, де українська мова є маловживана. Вимагати більшої уваги до української мови у таких школах як Києво-Могилянська Академія, наприклад. Менше вчити англійської мови, а більше поширювати знання мови української. Вимагати від представників української влади, що приїжджають до ЗСА, щоб вони мали більш позитивне наставлення до української мови. Цілком іґнорувати особи, що нібито репрезентують Україну, а не знають української мови. Висловлювати на ту тему свою опінію при відвідуванні українських амбасад (в Ню Йорку при ООН та у Вашінґтоні). Не давати себе легко позбути у випадках негарного трактування української мови ані в ЗСА, ні в Україні, а грозити дописами до преси.

З другої сторони, треба старатися також, де можна, оцінити заслуги українського Уряду в утриманні етнічного спокою та його відвагу витримувати тривалий натиск на закриття електростанції у Чорнобилі, наприклад. Ідентичні електростанції існують у Литві і Росії, але ніде не чути про подібний натиск щодо їх закриття. Хоча на майбутнє закриття є побажаним, тепер такий крок не є в найкращому інтересі України.

Врешті варто згадати, що Російська імперія й російська мова, назагал, викликають менш приємні, якщо не цілком неґативні асоціяції серед народів світу. Тому підкреслювання власної, української ідентичности, із власною мовою та культурою, повинно не раз полегшити дипломатичні зв'язки українським закордонним представникам. У кожному разі, ліпше це, ніж іти хвостом за Москвою в міжнародному полі.

Дора Рак

ДЕНЬ І МІСЯЦЬ ЖІНОК

II

Кількість недержавних організацій, асоційованих в ООН, постійно зростає — є їх тепер коло трьох тисяч в різних категоріях, що й створює деяке замішання в упорядкованій системі державних нарад. Тож секретаріят ООН підготовляє тепер нові реґулюючі приписи компетенцій НДЖО.

І ще одна престижева конференція відбулася в Ню Йорку в рамках ООН для відзначення не лише Міжнародного Жіночого Дня, але й з нагоди 50-ліття Організації і для вшанування визначної американки Елеонори Рузвелт, жінки президента ЗСА Френкліна Д. Рузвелта, яка брала участь в основуючій конференції Організації Об'єднаних Націй в Сан Франсіско (1945) як член американської делеґації. Для неї, яка у 1919 році (і протягом наступних років) так наполегливо пропаґувала приєднання ЗСА до Ліґи Націй, — заснування при співучасти Америки нової міждержавної організації було важливим політичним актом. Найбільша заслуга Е. Рузвелт для цілого світу була в тому, що за її ініціятивою і старанням Генеральна Асамблея ООН ухвалила 10 грудня 1948 року Універсальну Деклярацію Людських Прав. Покликуючись на принцип Деклярації, можна було вести акції в справах порушення основних людських прав і свобод в Україні, а на трьох жіночих світових конференціях СФУЖО влаштувала видні демонстрації і голодівки в обороні жінок політичних в'язнів.

Цю конференцію спонзорував Інститут Френкліна і Елеанори Рузвелтів й інші, а понад 1,000 присутніх віддали шану цій незвичайній жінці, яка виручала президента, прикованого до крісла, в міжнародному дипломатичному світі, а на внутрішньому відтинку була промотором ґрунтовних суспільних реформ (соціяльне забезпечення, поміч для безробітних, контроля умов праці і охорона працюючих тощо). Серед визначних промовців були сучасниці Е. Рузвелт, її внучка Ненсі Рузвелт Айерланд і представник генерального секретаря. Очевидно, найбільшою атракцією був виступ Першої Лейді Гіллари Клінтон, промову якої, що єднала минуле з сучасними проблемами держави, довго апльодували і вставанням з місць належно вшанували її.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій (СФУЖО) також вибрала березень як свій місяць, щоб інформувати громаду про працю складових організацій у різних країнах та пляни на внутрішньому і зовнішньому відтинках. Маючи статус НДЖО, асоційованої в ЕКОСОК, Федерація має можливості розвинути свою працю в системі ООН, співпрацюючи з іншими жіночими НДЖО організаціями на міжнародному жіночому форумі і недержавними організаціями України.

Міжнародний Жіночий День відсвятковано по всьому світі і у всій Америці. А от недалеко, у стейті Ню Джерзі, студентська Асоціяція міжнародного права при школі права в Ратґерському університеті в Нюарку влаштувала панель, в якому брала участь психолог д-р Христина Дурбак, голова екологічної організації Світова Передача Інформацій. Своє слово панелістка зосередила на важливій ролі жінок у збереженні тривалого самозберігаючого довкілля. Між іншим, ця організація також підтримала становище української делеґації у підготовчому комітеті до вершинної конференції відносно окремішности країн на переходовому етапі у Східній Европі.

Місяць березень закінчується, але підготова до Четвертої Світової Жіночої Конференції в Пекіні (4-15-го вересня ц. р.) та до НДЖО Форум (30-го серпня — 8-го вересня) продовжується. А вже увага звертається на наступну у серії міжнародних конференцій — шосту конференцію в справі людських осель (Габітат II), що відбудеться 4-13-го червня 1996 року в Істанбулі (Константинополь), Туреччина.

У Пекіні в жіночій конференції вперше братиме участь делеґація вільної України, може — до того часу — під проводом жінки на посаді міністра, представниці недержавних організацій України, а СФУЖО плянує вислати вже четвертий раз свою делеґацію. Проблем в Україні багато і можна їх вносити на міжнародний форум, але в дипломатичній формі, зберігаючи гідність та престиж великого народу!

Степан Яворський

Вісті з Оттави

У п'ятницю, 17-го березня ц.р., Українське Канадське Товариство Професіоналістів і Підприємців разом з Інститутом центральних і східньоевропейських студій Карлтонського університету влаштувало чергову (10-ту) меморіяльну лекцію ім. Івана Франка. Доповідачем цього року був проф. Іван Яворський з університету Ватерлу, Онт. Темою його доповіді було: „Збройні Сили, держава і суспільство в Україні". У своїй доповіді він зосередився на взаєминах трьох важливих компонентів молодої держави, а саме: військові сили, Уряд і громадянство. Доповідач взяв до уваги період від проголошення української самостійности в 1991 році і дотепер.

Проф. І. Яворський сказав, що після Другої світової війни Україна відігравала дуже важливу ролю в плянах колишнього Совєтського Союзу. Вона була поділена на три стратегічно значні військові райони. В результаті цього велика частина військових сил, зброї, наукових військових інституцій і т.п. були розміщені в Україні.

Під час проклямації державної незалежности Україна мала на своїй території приблизно 800,000 військовиків в уніформах. Крім того, в Україні була сконцентрована військова промисловість, яка, за деякими оцінками, становила понад 20 відсотків загальної совєтської промисловости і велика частина робітників працювала у військово-промисловому комплексі.

Після проголошення самостійности Україна стала перед тяжким завданням редукції військових сил, конверсії великої частини військової промисловости для цивільного вжитку, а також перед спробою направити екологічні шкоди, які були наслідком військової продукції, зокрема в районі Чорного моря.

Увага світової громадськости була в основному зосереджена на збройних силах Росії, що є до певної міри зрозумілим з огляду на події в жовтні 1993 р. (обстрілювання російського парляменту) і зокрема у зв'язку з недавніми подіями в Чечні.

Як західній світ, так і центральні совєтські власті, були здивовані, якщо не потрясені, прагненням до суверенности українського народу при кінці 80-их років. Нові політичні партії України почали домагатися створення назалежних Збройних Сил у 1990—91 роках.

Після розпаду Совєтського Союзу і створення Співдружности Незалежних Держав у 1991 р., Україна вже мала накреслену структуру незалежних Збройних Сил і була першою з держав колишнього Совєтського Союзу, яка мала незалежне військо. Тільки в травні 1992 р. Росія проголосила створення незалежної російської армії. Далі доповідач згадав, що формування українських Збройних Сил відбувалося у виключно мирній атмосфері. Мирний процес трансформації Збройних Сил України був також результатом спокійної, але впертої праці малої енерґійної групи офіцерів і цивільних урядовців під проводом генерала Костянтина Морозова, першого Міністра Оборони України.

Доповідач присвятив багато уваги організації Союзу Офіцерів України, яка відіграла важливу ролю в початковому періоді творення Збройних Сил України. Загальна тяжка економічна ситуація в Україні мала неґативний вплив на процес формування Збройних Сил. Під час того як економіка в Україні занепадала, життєвий стандарт військовиків погіршився, викликаючи невдоволення серед членів Збройних Сил.

Восени 1992 р. критика Міністра Оборони К. Морозова зросла. Йому закидали, що він не зумів викорінити корупцію в українських Збройних Силах, хоч він дуже настирливо з нею боровся, на жаль, з невеликим успіхом. Його також обвинувачували в політизації українських Збройних Сил, зокрема в підтримці Союзу Українських Офіцерів.

В жовтні 1993 р. міністер Морозов зрезиґнував у зв'язку з сильною опозицією у Верховній Раді України, а також з огляду на те, що він не погоджувався з позицією Президента України Леоніда Кравчука в Масандрі у Криму. Морозова замінив генерал-полковник Віталій Радецький. Міністер Радецький присвячував багато уваги справам індустріяльної конверсії і військового устаткування. Він також був проти політизації українських Збройних Сил та проти діяльности Союзу Офіцерів України. Під час його урядування сповільнився темп українізації українського війська.

З приходом до влади нового Президента України Леоніда Кучми, ситуація дещо поправилася, особливо з огляду на те, що Президент досить рішуче настоював на проведенні економічних реформ та на факт, що він призначив цивільну особу, Валерія Шмарова, на пост міністра оборони.

Доповідач зупинився на проблемі Чорноморської фльоти та ситуації у Криму. На його думку, вартість кораблів Чорноморської фльоти є досить мінімальна. Застарілі кораблі, сама структура фльоти і упадок моралі персоналу ставлять під сумнів її ефективність, якщо така потреба зайде. Однак присутність російських військ у Криму становить реальну загрозу українській суверенності. Можна передбачувати, що проблема Чорноморської фльоти буде ще довший час затроювати стосунки між Україною і Росією.

Закінчуючи доповідь, проф. І. Яворський зазначив, що незважаючи на всі труднощі, створення українських Збройних Сил становило найбільшу поразку Червоної Армії після Другої світової війни. Ця поразка, однак, була безкровною і створення українських Збройних Сил було частиною мирного процесу будівництва незалежної держави. Це був складний процес, але він був на диво успішний.

У травні ц.р. проф. Яворський буде в Україні, а також візьме участь в науковій конференції у Братиславі, Словакія. Влітку ц.р. проф. Яворський викладатиме на літніх курсах Гарвардського університету.

І. Дибко-Филипчак

ЗНАЧЕННЯ МОВИ В НАЦІОНАЛЬНОМУ ВІДРОДЖЕННІ УКРАЇНИ

Василь Іванишин, Ярослав Радевич-Винницький, „Мова і нація". Видавництво „Відродження", Дрогобич, 1994. 224 стор. Ціна 4 дол (з пересилкою).

II

З наведених пояснень стає очевидним, що займанців турбувала мова, бо ж знаємо, що не заперечується когось чи щось, що негідне уваги, чи й просто не існує... Таким чином, коли у заперечуванні української мови були й достойники державні та церковні, то це тільки наголошує важливість нашої української мови. Ми й самі не свідомі того, як побоювалися нашої мови окупанти, бо знали, що мова — це душа народу, якого не вдалося знищити...

Автори подають статистично, від 1926 до 1989 р., демографічну політику в Україні, що також по-своєму проводила мововбивство. Бентежно і боляче читати той розділ. Саме й тому більш ніж конечним стає зміст книжки „Мова і нація", а подиву гідний вклад праці в зміст книжки наводить признання й вдячність культурі духу авторів. Автори наводять слова Юрія Шевельова, Святослава Караванського та інших, що знають важливість мови, як, наприклад, „Мова — дім духу" (М. Ґайдеґґер). Заключення авторів у розділі „Що таке мова" дуже особливе: „Мова — це генетичний код нації, який поєднує минуле з сучасним, програмує майбутнє і забезпечує буття нації у вічності". Про науку мови і її значення автори кажуть, що: „Нація не може претендувати на місце серед передових народів, не дбаючи про свою мову, її розвиток, функціонування та науки про неї". Про дію мови автори наводять слова Л. Вайсґербера: „...Мова діє у всіх прошарках життя, як творча сила". А слова авторів закликають до обов'язку: „Кожен, хто усвідомив себе частинкою народу, — до якого прошарку він не належав би, — повинен відчувати себе відповідальним за долю мови, бути її творцем". І читаємо турботу із-за стану: „Коли елементи однієї мови витісняються елементами іншої... тоді вона втрачає здатність до саморозвитку, покірно наслідуючи те, вироблене іншою мовою". А хіба ж ми не є свідками цього? Занглійщені суржики щораз більше пронизують українську мову, випихаючи українські, з давен-давна слова: столи — тепер „стенди", заслони — „штори", починати — „стартувати", кінчати — „фінішувати", направити — „сфіксувати". А автори пояснюють, що „мовна асиміляція спричиняє деформацію в національному самоусвідомленні". До речі, й асиміляцію можна заступити українським словом: уподібненням, а деформацію — знівеченням. Про дбання престижу мови читаємо, що це „...святий обов'язок кожного з нас, щоб поет не мав підстави писати:

Де наша мова? В домовині
Об віко б'ється! Відчини!
Але замішані на глині,
Від рабства і самогонки сині.
Мовчать її глухі сини.

(Д. Павличко).

І тут же читаємо, як далеко відійшла українська мова від свого первісного престижу: „В минулому... вона використовувалась як державна у Великому Литовському князівстві (ця „руська" мова була спільною для українців і білорусів); як актова мова Молдавського князівства; дипломати при дворі польських королів спілкувались коли не латиною, то руською (українською), цією ж мовою бахчисарайські хани листувалися з турецькими султанами". А далі автори пояснюють, що українська мова „належить до давньописемних мов, її писемність налічує понад тисячу років".

Розділ „Перспективи розвитку мов" має моттом слова Юрія Шевельова: „Ми, звичайно, не уявляємо собі, наскільки кожен із нас відповідальний за те, якою буде мова майбутнього, хай у безконечно малій дозі", а також слова І. Берліна: „Вавилонська вежа плянувалася як унітарна. Це мала бути одна велика споруда, що сягала б неба, з однією мовою для всіх. Господеві це не сподобалось".

У розділі „Мова і етнос" відчувається непересічний хист авторів передавати зміст короткими реченнями, наче афоризмами, просто слова-перлини нанизують на вагоме намисто значення мови у багатогранних ділянках життя нації. Ось декілька: „А коли єсть окрема мова, то єсть і окремий народ" (І. Огієнко). „Мова є органічним атрибутом народу. Без мови нема народу". „Існує більш живе свідоцтво про народи, ніж кості, зброя і могили: це — мова" (Я. Ґрімм).

У розділі „Рідна мова" читаємо уривок з листа Т. Шевченка до брата Микити: "напиши мені письмо, по-своєму, будь ласкав, — а не по-московському". І дальші розділи своїми заголовками наголошують важливість їхньої теми в книжці, як: „Двомовність", „Мова в суспільстві", „Мова і територіяльні діялекти", „Мова і культура". Пояснюючи культуру, автори наводять слова: „Мова це 'символічний ключ до культури'" (Е. Сепір). „Мова для культури — те саме, що центральна нервова система для людини" (С. Лем). А дальше йдуть розділи: „Мова та ідеологія", „Мова і політика", „Мова і держава". Тут автори наводять слова: „Від державности мови — до державности нації" — чи не найважливіше нині питання!.. В розділі „Назва нашої мови" не слід поминути слів польського історика Равіта-Гавронського, який в 1923 році писав, що назви „Україна" „український" — це „шовіністичні вибрики ... М. Грушевського" (!). В 20-му розділі читаємо про „Походження нашої мови". 21-ий розділ присвячений українізації. Тут читаємо, як знищував Совєтський Союз українську мову під „камуфляжем" українізації. Про це писав М. Драй-Хмара: „Я був невдоволений тим, як проводилась українізація; я страждав, бачачи самі тільки українські заголовки в газетах (текст російський); я чекав, коли здійсниться пророцтво Скрипника, і в українських містах заговорять по-українському". Ох, на жаль, чекаємо цього і досі...

„Культура мовлення суспільства — це чи не найяскравіший показник стану його моральности, духовости, культури взагалі. Словесний бруд, що заполонив мовлення наших співгромадян, мовленнєвий примітивізм, вульгарщина — тривожні симптоми духовного нездоров'я народу", — пишуть автори. Дороги до досконалостей мови „починаються з любови до рідної мови" — пояснюють вони.

(Закінчення на стор. 3)

127-ий Відділ УНС в Баффало відбув Загальні збори

В неділю, 5-го лютого ц. р., відбулися чергові Загальні збори 127-го Відділу УНС. Баффалівська зима і цього року не забула нас оминути і вже напередодні зборів засипала місто грубою верствою снігу. Одначе тому, що вже було запізно відкликати збори, ми вирішили їх відбути. Відбулися вони в залі каплиці Матері Божої Одиґітрії після закінчення Св. Літургії. З огляду на несприятливу погоду, на збори прибуло мале число членів.

Збори відкрила голова 127-го Відділу Оксана Бережницька, привітавши присутніх. Збори розпочато молитвою та вшануванням пам'яті членів, які в звітовому часі відійшли у вічність. На пропозицію присутніх зборами проводила Президія в складі: О. Бережницька — голова, та Надя Ільківська і Дмитро Пітолай — секретарі. Збори проходили в дружній атмосфері. Після відчитання протоколів з минулорічних зборів в українській і англійській мові присутні вислухали звітів фінансового секретаря Кетлін Гаравус-Ланд та касира і голови О. Бережницької. У своєму звіті вона підкреслила, що в минулому році нам довелося відзначити два столітні ювілеї, а саме 100-річчя парохії св. Отця Миколая в Баффало, яка постала з ініціятиви Братства Святого Миколая в 1894 році, яке після переорганізувалося у 127-ий Відділ УНС. Другий ювілей — це 100-річчя найстаршої української організації на американській землі — Українського Народного Союзу. 127-ий Відділ був заступлений двома делеґатами на 33-ій Конвенції, яка відбулася в травні 1994 року в Піттсбурґу. Ми активно допомагали в відзначенні ювілею УНСоюзу на терені Баффалівської Округи. Наш відділ співпрацював з усіми українськими товариствами і організаціями в громаді, вірячи, що тільки спільною співпрацею осягнемо успіх. Голова у своєму звіті подякувала членам Управи за співпрацю та звернулася з проханням допомоги в акції придбання нових членів, щоб забезпечити дальший ріст УНС в другому столітті.

В дискусії, яка розвинулася про можливість виплачених грамот та їхню заміну на вищі суми забезпечення, присутні висловлювали побажання і запити про можливості забезпечення після закінчення 70 року життя.

Від Контрольної комісії звітував її член Михайло Гнатів. Він висловив признання Управі за працю та поставив внесок на уділення її абсолюторії. На внесок голови Контрольної комісії Василя Шарвана перевибрано дотеперішню Управу на чергову каденцію. В імені неприсутнього голови Баффалівської Округи УНС Романа Конотопського заступник голови Округи В. Шарван передав зборам привітання та побажав успіхів в дальшій праці. На його внесок Загальні збори рішили вислати Р. Конотопському побажання скорого повернення до здоров'я.

Збори закрила голова О. Бережницька, подякувавши присутнім за участь, та побажала щасливої їзди додому в цю зимову хуртовину. Молитвою „Під твою милість" закінчено наради.

Дмитро Пітолай

Громада в Ґлен Спей вшанувала Т. Шевченка

Громада в Ґлен Спей, Н. Й., де є вулиця ім. Тараса Шевченка, влаштувала свято в честь поета в неділю, 19-го березня, в залі церкви св. Володимира.

Свято відкрив Ярослав Ґавур. Дальше слідував „Заповіт" у виконанні місцевого хору під керівництвом Осипа Гапія. Святочне слово виголосила Анна Пищимуха. В своїх доповіді вона детально описала похорон Тараса Шевченка, що для багатьох слухачів було незвичайно цікавим.

Після доповіді вийшов на сцену з великим „Кобзарем" 80-літній декляматор Богдан Чапля і читав „Посланіє". Новостворений ансамбль „Лелеки" в числі дев'яти осіб, в супроводі Володимира Мазяра на бандурі виконав монтаж і пісні до слів Т. Шевченка. Приємно було бачити і дітей-виконавців: тріо Аня Платкіна, Наталія і Микола Станько із школи українознавства учительки Любови Ковалишин, які деклямували Шевченкові вірші. Додатково говорив ще о. Богдан Сліпий.

Після того слідував ще виступ хору, який, в складі 13 осіб, вибрав дві тяжкі до виконання пісні — „Прометей" і „Сонце заходить". Музичний супровід спочивав в руках досвідченої піяністки Герти Гірняк.

Не зважаючи на малі недоліки, імпреза була вдалою. Прийшли на це свято всі мешканці Ґленспейського села. Програмки були чепурно, по-мистецьки виконані, а спеціяльно гарно намальований портрет Тараса Шевченка прикрашував сцену. Відспіванням національного гимну закінчено свято.

Присутній

ЗВЕРНЕННЯ

ДО ЧИТАЧІВ ГАЗЕТИ „СВОБОДА"

Шановні читачі!

Почавши від першого дня січня 1995 року, увійшли в силу вищі поштові оплати за всі види пересилок. Наприклад, пересилка листа вагою до однієї унції першою клясою зросла від 29 до 32 центів, тобто на 10 відсотків.

Доводимо до відома шановних читачів, що пересилка поштою наших газет другою клясою, для неприбуткових організацій, зросла майже на 20 відсотків. Хоч УНСоюз і багато інших неприбуткових організацій внесли протест до поштового уряду, коли стало відомо про підвищення оплати, на жаль, наш протест не взяли до уваги.

Нова підвишка збільшить кошти видавництва за пересилку газет на 110,000 долярів річно, хоч достава газет віддавна була і далі є незадовільною, на що звертаєте увагу постійно поштовим властям як ви, шановні читачі, так і наше видавництво.

У липні 1994 року, згідно з рішенням минулої Конвенції УНСоюзу, ввійшла в силу підвишка передплати, завданням якої було до деякої міри покрити постійно зростаючі кошти видання газети.

Нове підвищення поштової оплати, на жаль, стало новим великим тягарем для видавництва і знову значно збільшило кошти. Тому звертаємося до вас з гарячим проханням добровільно зложити пожертви на покриття підвишки поштової оплати. Коли б кожний передплатник зложив додатково по 8 дол., то ця пожертва частково покрила б нову поштову підвишку. Тому проголошуємо збірку пожертв на пресовий фонд „Свободи" з вірою, що читачі, які дорожать щоденником, допоможуть своїми датками його втримати.

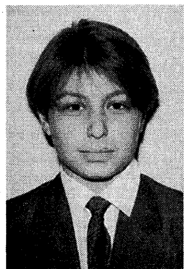
Екзекутива УНС

Н. Кудрик і П. Буняк виступлять в Камі Голл

Ню Йорк. — У неділю, 2-го квітня, о годині 3:30 по полудні виступлять в концерті для обдарованих дітей в Камі Голл, 165, 57-ма вулиця, захід, двоє учнів УМІ кляси Т. Богданської, Надійка Кудрик і Петрусь Буняк. Концерт влаштовує Асоціяція вчителів музики в Ню Йорку і члени цієї організації можуть зголосити тільки двоє учнів до концерту. Тричленне жюрі вибрало до програми „Дощик" Кренцліна для Надійки і варіяції на тему „Їхав козак за Дунай" Романа Савицького, які виконає Петрусь, член 27-го Відділу УНС.



Надійка Кудрик



Петрусь Буняк

Гість-науковець в Гарварді

Кеймбридж, Масс. (ФКУ). — В грудні 1994 р. в Українському Науковому Інституті Гарвардського Університету працював дослідник з Інституту Національних Відносин і Політології Національної Академії Наук України, доктор історичних наук Юрій Шаповал з Києва. Д-р Шаповал є автором відомих праць з політичної історії України. Останнім часом в Києві появилась його політична біографія Лазара Каґановича — одного з найближчих сталінських поплічників, діяча, який уособлює жорстокість доби сталінізму. Книжка насвітлює менше відому діяльність Каґановича в Україні, використовуючи невідомі раніше документальні матеріяли.

Перебуваючи в Америці, д-р Шаповал виступав на американських наукових форумах. Він був запрошений на міжнародну наукову конференцію в Бравн університеті, присвячену 100-річчю народження Микити Хрущова, де мав доповідь (до речі, першу за чергою з учасників конференції) на тему „Микита Хрущов і Україна: вплив українського досвіду на його діяльність в 50-60-ті роки". Виступ викликав інтерес і жваво обговорювався учасниками зібрання, серед яких, зокрема, були професори Вілліям Тавбман (котрий нині пише біографію Хрущова), Адам Улам (відомий гарвардський історик доби Сталіна, який написав вступ до видання спогадів М. Долота про голод в Україні), діти Хрущова Сергій та Рада, велика група представників з Росії, зокрема Олеґ Трояновський, Микола Єґоричев, Ґріґорій Шахназаров, Мелор Стуруа та інші.

Після того д-р Ю. Шаповал прибув до Чикаґського університету, на запрошення проф. Шіли Фитцпатрик, котра очолює Центр слов'янських досліджень. Там д-р Шаповал ознайомився з працею цього центру, виступив з доповіддю про національну політику в Україні в 20-30-ті роки. Цікаво, що серед учасників семінару було чимало молодих дослідників, котрі вивчають проблеми розвитку України у XX столітті, студіюють українську мову.

В Українському Науковому Інституті Гарвардського Університету (УНІГУ) д-р Ю. Шаповал працював над проєктом англомовного видання джерельних матеріялів, переважно з „закритих" архівів та збірок документів ҐПУ-НКВД-МВД. Окрім роботи в гарвардській бібліотеці, він виступив на семінарі в УНІГУ з цікавою доповіддю „Вплив ҐПУ-НКВД на національну політику в Україні в 20-30 роки". Також побував в Російському дослідчому центрі Гарвардського університету, мав широкі й різноманітні творчі контакти з американськими вченими також з Колюмбійського, Стенфордського та інших університетів. „Я відчув, — підкреслив д-р Шаповал, — серйозне зацікавлення американських науковців українською проблематикою. В тому, гадаю, є велика заслуга Українського Наукового Інституту в Гарварді. Це створює добрі передумови для дальшої співпраці, спільного пошуку істини, а відтак донесення до світової наукової думки правди про Україну, про її минуле і сьогодення".

Наукове відрядження д-ра Шаповала в Гарварді відбулось під еґідою ширшої дослідчої програми УНІГУ, на яку призначені субвенції постійного залізного фонду в Гарварді ім. Ірени Любчак, що був встановлений в 1983 році. Щорічний дохід з Фонду ім. Ірени Любчак дає можливість розвивати складні та довготермінові наукові проєкти в Українському Гарварді, які поширюють засяг українознавства.

В Ню Йорку...

(Закінчення зі стор. 1)

ференції жінок у Пекіні, на яку запрошує міжнародна організація „Жіноча громада", що працює під головуванням Марії Драч. Співорганізатором конференції є представництво ООН в Україні і Організаційний комітет для підготови до ІУ Світової конференції жінок при Кабінеті Міністрів України.

Програма міжнаровної конференції в Києві широко закроєна із 16 темами доповідей і круглим столом на закінчення конференції. Теми поділені є на чотири частни". „Загальні проблеми", „Політична демократія і жінка", „Економічна демократія і жінка" та „Демократія — мораль — жінка". На закінчення заплянована дискусія круглого стола на тему „Жінка у сучасних конфліктах". Заплянована також цілоденна сесія в парляменті, на якій буде реферована проблема жінок в Україні.

Організаторки повідомляють, що можна зголошуватися до участи до кінця березня та надсилати тези доповідей обсягом до трьох сторін. Адреса комітету: 252011 м. Київ-11, вул. Панаса Мирного, кв. 21; факс: (044) 227-24-01, тел.: (044) 290-37-43.

Надіються, що в конференції візьме участь велике число жінок та осіб зацікавлених становищем жінки в теперішній Україні.

Цікаво відмітити, що у вище поданому виданні ЮНІСЕФ статистичні дані вказують на те, що тепер в Україні немає ані одної жінки на провідному політичному пості у Верховній Раді і лише 16 жінок є її членами на усіх 397 депутатів. Не має також ніодного міста в Україні, де б жінка була посадником, суддею або директором національного банку.

Значення мови...

(Закінчення зі стор. 2)

І врешті 24-ий розділ: „Мовні обов'язки громадян". Читаючи цей розділ, потонувши в глибинність хоч би декількох „обов'язків" — думки підказують, що це двадцять заповідей святині, найдорожчого скарбу — мови. В 6-ій читаємо: „Прищеплюй дітям ставлення до мови, як до святині, найдорожчого скарбу". І в кінці завершення обов'язків: „Нашому поколінню випало складне і відповідальне завдання — відродження української мови, державности, нації. За нас цього ніхто не зробить. Це наш історичний обов'язок, виправдання нашого перебування на цьому світі. Не перекладаймо цього тягаря на плечі своїх нащадків, бо може бути запізно. Діймо. В ім'я нашого народу, в ім'я найвищих ідеалів людства — свободи і справедливости". Хіба ж це не заповідь „національної святині"?

Бажаючі набути книжку „Мова і нація" можуть писати на адресу: 293720, м. Дрогобич Львівської обл., вул. Тараса Шевченка, 32. Видавництво „Відродження".

Банкове конто видавництва: 461432 в Агропромбанку Дрогобича.

ПОДЯКА

З волі Всевишнього відійшов у вічність 10-го грудня 1994 р. наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДУНЬО і БРАТ

бл. п.

МИХАЙЛО ПЕТРИШИН

Не маючи змоги особисто подякувати усім, які численно віддали останню пошану покійному, цією дорогою складаю щиру подяку усім, хто в часі нашого родинного горя і смутку виявили так багато співчуття особисто, листовно або телефонічно.

Щира подяка за квіти, Служби Божі і пожертви на різні цілі.

Щиро дякуємо Всч. о. деканові Д. Мельникові, пароxові церкви Благовіщення Пресвятої Діви Марії, якої покійний був членом, за відправлення похоронних обрядів в похоронному заведенні та відслуження Богослужби в церкві Благовіщення разом Всч. о. І. Давидовичем.

Щиро дякуємо Всч. І. Давидовичеві за відпровадження покійного на місце спочинку та відправи на цвинтарі св. Марії на Факс Чейсі, Па.

Щира подяка похоронному заведенню Насевичів за взірцеве переведення похоронних обрядів.

Щира подяка належиться усім, які замість квітів на могилу, склали пожертви на різні цілі.

На заупокійні Служби Божі	170.00
На спортовий Осередок „Тризуб"	425.00
На сиротинець у Львові	795.00
На Академічну гімназію у Львові	70.00

Ще раз щиро дякую всім, хто в той чи інший спосіб допомагав нам у нашому тяжкому горю.

дружина — ЮЛІЯ
син — РОМАН з дружиною ВІКТОРІЄЮ
донька — ТАМАРА з мужем ЗЕНОНОМ
внуки — ЛЯРИСА і МИКОЛА

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ

ділиться сумною вісткою з членами й українським громадянством, що 11-го березня 1995 р. у Керґонксоні, Н.Й., на 91-му році життя відійшов у Божу вічність



бл. п. д-р медицини

РОМАН МОРОЗ

член Наукового Товариства ім. Шевченка

Дружині покійного Ользі складаємо глибоке співчуття.

Вічна йому пам'ять!

УПРАВА НТШ

В глибокому смутку повідомляємо українську громаду в діяспорі та Україні, що в п'ятницю, 24-го березня 1995 р. несподівано відійшов у вічність неструджений член Управи Відділу Українського Конґресового Комітету Америки в Чикаґо, Ілл. довголітній секретар 221-го Відділу УНС, прикладний член парафії катедри св. Миколая, повний жертвенности та посвяти, член націоналістичного середовища



св. п.

МИХАЙЛО КАРАЧЕВСЬКИЙ

ПОХОРОН покійного відбувся у вівторок, 28-го березня ц.р. із катедри св. Миколая на цвинтар св. Миколая в Чикаґо Ілл.

Дружині покійного, дітям, внукам та родині складаємо щирі співчуття.

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ
Відділ Іллиной

ОКРУЖНА УПРАВА ОРГАНІЗАЦІЇ ДЕРЖАВНОГО ВІДРОДЖЕННЯ УКРАЇНИ В ДІТРОЙТІ

з великим жалем повідомляє громадянство і членів ОДВУ, що в середу 15-го березня 1995 р. на 80-му році життя відійшов у вічність



бл. п.

БОГДАН ДЯКІВ

Видатний член ОДВУ, випускник Академії Заграничної Торгівлі у Варшаві, економіст, учитель торговельних ліцеїв, учасник повстанських боїв на Волині.

ПАНАХИДА відбулася в п'ятницю, 17-го березня 1995 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні — Бугая.

ПОХОРОНИ в церкві Непорочного Зачаття в Гемтремку, Миш. відбулися в суботу 18-го березня о год. 10:00 ранку, а потім на цвинтар св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Родині й членам ОДВУ щиросердечні співчуття висловлює

ОКРУЖНА УПРАВА ОДВУ в Дітройті

В ЯПОНІЮ привезено міжнародну терористку Юкіко Екіту, яка була одним з лідером небезпечної лівацької групи „Ніґон Секіґун" („Японська червона армія"). Заарештувала її румунська поліція в Букарешті, після 18-річного переховування від японського правосуддя. В 1970-их роках Ю. Екіта була серед терористів, котрі організували багато смертоносних вибухів у Токіо. З тюрми її випустили згідно з вимогою „Ніґон Секіґун", яка з цією метою захопила пасажирський літак у Банґлядеш. Керівництво цієї лівацької групи довгий час базувалося у Ливані, а тепер знайшло „дах" у країнах Східньої Европи.

У ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ відходу у вічність нашого найдорожчого і незабутнього МУЖА, ТАТА, ДІДА і ПРАДІДА

бл. п.

інж.

РОМАНА РАКОВСЬКОГО

буде відслужена поминальна

СЛУЖБА БОЖА

у суботу 8-го квітня 1995р. у церкві

св. Юра у Ню Йорку: (при 7-ій вул.) о год. 6-ій веч.

В день 18-го березня були відправлені Служби Божі за покійного у слідуючих церквах: у
Львові в церкві св. Юра;
Вашінгтоні;
на Фльориді;
Ґлен Спею.

Просимо родину і знайомих згадати покійного у своїх молитвах.

У глибокому смутку:
дружина — ЛЮБА з дітьми, внуками і правнуками

ПОДЯКА

З волі Всевишнього ненадійно відійшов у вічність 12-го жовтня 1994 р. наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ і КУЗИН

бл. п.

ВОЛОДИМИР ЗАГАЙКЕВИЧ

Цією дорогою хочемо зложити нашу щиру подяку всім рідним, друзям та знайомим за вияви співчуття зложені писемно чи особисто, за пожертви на Служби Божі та китиці квітів надіслані до похоронного заведення чи нашого дому.

Дякуємо о. Робертові Гіченсові, дияконові Артурові Дочичеві за похоронні відправи в похоронному заведенні, в церкві св. Володимира в Елизабет та на цвинтарі св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Н. Дж.

Дякуємо численним приятелям нашої родини котрі прийшли попращати покійного в похоронному заведенні та на цвинтарі.

Дякуємо інж. Любомирові Калиничеві за теплі слова пращання від імени колишніх товаришів перемиської гімназії.

Наша щира подяка всім жертводавцям котрі зложили пожертви:

НА КВІТИ

УНСоюз, Уляна і Володимир Дячук, Аня і Юрій Петренко, Іван, Арі, Татяна Флис, Іван Флис ст. та Патриція Вулсей, працівники Союзівки, Стефанія та Михайло Гавриляк, Роман і Марійка Василик, Соня Семанишин та Лідія Гавриляк, Богдан і Галя Ґнира, Дарія, Стефан, Андрій Ґеник-Березовські.

НА МЕДИЧНИЙ ФОНД ДІТЯМ ЧОРНОБИЛЯ

100.00 дол. Богдан і Богданна Саламаха;
по 50.00 дол. Олена й Едвард Мельничук, Орест і Ярослава Загайкевич, Наталія Загайкевич, Шіля і Дірдрі Загайкевич;
40.00 дол. Ігор і Надя Загайкевич;
по 25.00 дол. Христя і Орест Пацлавські, Анна і Михайло Іванців, Богданна Мельничук, 24-ий Відділ СУА;
по 20.00 дол. Дарія Ґеник-Березовська, Ліда і Степан Ґеник-Березовські, Марійка і Андрій Ґеник-Березовські, Евген і Рената Саламахи, Михайло й Ольга Коваль, Ярослав і Ірина Закаляк, Юлія Полянська, Марія і д-р Юрій Дицьо;
по 10.00 дол. Іванна Бемко, Марія Пензоля.

Разом ________ 620.00 дол.

НА НТШ

по 50.00 дол. Аскольд Мельничук, Олена і Едвард Мельничук.

Разом ________ 100.00 дол.

НА УВАН

40.00 дол. Христя і Орест Паславські;
35.00 дол. Олена і Едвард Мельничук;
по 25.00 дол. Орест і Ярослава Загайкевич;

Разом ________ 100.00 дол.

НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

по 50.00 дол. Олена і Едвард Мельничук, Шіля і Дірдрі Загайкевич;
по 25.00 дол. Орест і Ярослава Загайкевич, Христя і Орест Пацлавські, д-р Роман і Ольга Граб;

Разом ________ 175.00 дол.

НА ЦЕРКВУ СВ. ТРІЙЦІ В КЕРГОНКСОНІ

300.00 дол. Шіля Загайкевич.

НА ЦЕРКВУ СВ. ВОЛОДИМИРА В ЕЛИЗАБЕТ

100.00 дол. Шіля Загайкевич.

НА „ПЕРШУ ДОПОМОГУ" В КЕРГОНКСОН

100.00 дол. Шіля Загайкевич.

НА ДІТЕЙ-СИРІТ В ПЕРЕМИШЛІ

25.00 дол. Дарія Самотулка.

Хай Всевишній обдарить вас усіх своїми ласками, за ваші співчуття, пожертви, молитви і добрі серця.

дружина — ШІЛЯ ЗАГАЙКЕВИЧ
доньки — ДІРДРІ
— ЛЯРИСА та
— РЕНАТА
брат — ОРЕСТ ЗАГАЙКЕВИЧ з дружиною ЯРОСЛАВОЮ та дітьми ТАРАСОМ, ОРИСЕЮ, УЛЯНОЮ і БОГДАНОМ
сестри — ОЛЕНА МЕЛЬНИЧУК з чоловіком ЕДВАРДОМ та дітьми АСКОЛЬДОМ і ҐАННУСЕЮ
— ХРИСТИНА ПАЦЛАВСЬКА з чоловіком ОРЕСТОМ та дітьми ДОЗЕЮ й ОМЕЛЯНОМ
кузинки — ДАРІЯ ҐЕНИК-БЕРЕЗОВСЬКА зі синами СТЕПАНОМ та АНДРІЄМ
— НАТАЛІЯ ЗАГАЙКЕВИЧ зі синами ІГОРЕМ та ОЛЕГОМ

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Відгукаючися на заклик Екзекутивного Комітету УНСоюзу про зложення пожертви на видавничий фонд „Свободи" на покриття підвишки за поштову пересилку газети, ви можете свої пожертви складати у вашого секретаря відділу, або посилати прямо до адміністрації „Свободи" на адресу:

30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302

„Обнова" вшанує Е. Кірхнера, діяча Т-ва „Пакс Романа"

Істон, Конн. (Р. М. Г., „Обнова"). — В неділю, 9-го квітня ц. р., на річному зібранню американської філії „Пакс Романа" — Рух за інтелектуальні та культурні справи академічне і студентське товариство „Обнова" вшанує Едварда Кірхнера грамотою за довголітню прихильність українським справам.

По професії Е. Кірхнер буде дипломатом, а в приватному житті займає провідні становища включно із головуванням у міжнародному русі католиків інтелектуалів „Пакс Романа". Багато українських студентів із Мюнхену пригадує собі подружжя Кірхнерів за їхню запобігливість допомогти скитальцям-студентам отримати стипендії чи відповідні документи, щоби вдержати себе при житті та запевнити перспективи на майбутність. Його старання для бездержавників були особливо гуманні. Мало хто мав вирозуміння до складности їхньої ситуації. Совєтський Союз входив в склад альянтів, а в Европі діяла сильна п'ята колона.

Е. Кірхнар виявлявся винахідливістю у розв'язуванні проблем. Коли було питання продовження членства академічного і студентського товариств „Обнова" у міжнародньому товаристві „Пакс Романа", він запропонував екзильний варіянт членства, що було прийнято. Е. Кірхнер близько співпрацював із капеляном американських військ, покійним Владикою Іваном Стахом та Владикою скитальців Іваном Бучком. Оцінюючи високо інтелектуальні ресурси, Кірхнер зробив заходи для відповідного переміщення професорів та академіків.

Товариств „Обнова" відновилися в таборах поселенців і були активними аж до 70-их років, коли найактивніші „обнов'яни", як проф. Василь Маркусь, проф. Мирослав Лабунька, чи вже покійні проф. Богдан Лончина і редактор Роман Данилевич заанґажувалися у патріярхальному русі. У 1991 році створився координаційний комітет для відновлення товариств „Обнова", який очолив д-р Мирослав Лабунька. Заходами проф. Лабуньки і Роми Гайди відновилася у Львові ТУСК „Обнова" весною 1992 року, а минулого літа відновилася академічна „Обнова" також у Львові. Товариство це об'єднує інтелектуалів і професіоналістів католицького віровизнання.

Кірхнера зацікавлення і ввічливе ставлення до Української Католицької Церкви і подій довкруги українського питання є постійними. Чи це було колись для припинення горезвісної „Оперейшен Кілгол", коли насильно репатріювали українців „на родіну", чи так недавно, коли він вишукував міжнародні документи, щоб прискорити леґалізацію катакомбної Української Католицької Церкви, чи допомога у заснуванні Інституту Історії Церкви. Е. Кірхнер мотивувався глибоко християнськими засадами. Одначе, відновлення обидвох „Обнов" має для нього особливе значення. Він знає Україну із своєї дружби із визначним істориком Церкви та колишнім головою академічної „Обнови", проф. Миколою Чубатим.

На цьогорічному зібранню американська філія „Пакс Романа" відзначить свого власного світлого мирянського діяча. На цьому зібранню „Обнова" відзначить заслуженого друга „Обнови" грамотою вдячности. „Обнову" представлятиме Рома Гайда. Якщо хто бажав би написати спомин чи привіт, проситься звертатися до: Roma M. Hayda, 60 Stones Throw Rd., Easton, Conn. 06612, tel.: (203) 261-4530. Відзначення відбудуться в неділю, 9 квітня год. 1:30-5:30 по полудні; Pax Romana CMICA annual meeting, Catholic Center of New York University, 58 Washington Square South, New York City.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 29-го КВІТНЯ 1995 р.
Гартфорд, Конн. Загальні збори Відділу 277 відбудуться о год. 3-ій по пол. в Українському Народному Домі. За Управу Відділу — В. Василенко, голова, А. Рудзінський, секретар.

✻ ПРАЦЯ ✻

✻ FUNERAL DIRECTORS ✻